

ЛИЧНИ И ПРОФЕСИОНАЛНИ ПОДАЦИ

КАНДИДАТ

НИКОЛА СТОЈАНОВИЋ

Датум рођења:

Место рођења: Београд.

Држављанство: Република Србија.

Отац двоје деце, живи и ради у Београду.

Радно искуство у Јавнотужилачкој организацији од 01.10.2008 до данас.

Рођен сам године у Београду, након завршене средње школе 2001. године уписао сам Правни факултет Универзитета у Београду. Након дипломирања и по повратку са служења војног рока од 04.07.2008. године до 29.09.2008. године волонтирао сам као адвокатски приправник, а затим у периоду сам од 01.10.2008. године до 31.12.2009. године стицао искуство као волонтер у тадашњем Другом општинском јавном тужилаштву у Београду, да би након измена закона наставио да волонтира у Првом основном јавном тужилаштву у Београду од 01.01.2010. године све до 19.12.2010. године у ком периоду сам 29.11.2010. године, у целости, положио Правосудни испит. Приликом волонтирања израђивао и заступао велики број оптужних аката пред судом као и присуствовао великом броју истрага које је тада, по важећем Законик у о кривичном поступку спроводио истражни судија. Након положеног правосудног испита и након што су се стекли услови, засновао сам радни однос као тужилачки помоћник у звању саветник у Првом основном јавном тужилаштву у Београду. У периоду од скоро четири године свакодневно сам заступао и израђивао јавнотужилачке акте, спроводио истрагу, радио на личном и професионалном усавршавању, док сам упоредо обављао и поверене послове од стране јавнотужилачке управе. Од 10.06.2014. године до 22.03.2018. године, а након што се доказао у раду као тужилачки помоћник и након успешно извршених неопходних провера, прелашао сам да радим као виши тужилачки помоћник у Тужилаштву за организовани криминал Републике Србије, где сам стекао непроцењиво искуство кроз рад на најкомпликованијим предметима организованог криминала и корупције у Републици Србији, као и на међународном нивоу.

Имајући у виду да сам имао жељу за даљим напредовањем и усавршавањем, и поред добрих услова за рад, како професионалних тако и материјалних, донео сам одлуку да се пријавим на конкурс за избор тада заменика јавног тужиоца у

основним јавним тужилаштвима. После неколико конкурса дана 22.03.2018. године изабран сам на функцију заменика јавног тужиоца, а коју функцију и данас обављам на месту заменика јавног тужиоца/јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду. Као заменик јавног тужиоца/јавни тужилац, функцију сам обављао као руководиоца одељења за спречавање грађења без грађевинске дозволе и кривична дела која се односе на еколошки криминал, затим као јавни тужилац распоређен у одељењу за општи криминал, одељењу за борбу против насиља у породици. Након делимично неуспешно спроведеног конкурса за избор јавних тужилаца у Вишем јавном тужилаштву у Београду, у ком сам учествовао као кандидат и након што је усвојена моја уставна жалба против одлуке Високог савета тужилаштва, донео сам одлуку да пријаву за конкурс повучем и кандидујем се за изборног члана Високог савета тужилаштва и да покушам да својим искуством, личним и професионалним интегритетом унапредим рад и функционисање јавнотужилачке организације.

У својој каријери од преко 17 година у Јавнотужилачкој организацији, и поред активног рада као јавнотужилашки волонтер, јавнотужилачки сарадник те заменик јавног тужиоца а сада и јавни тужилац, учесник сам и великог броја домаћих и међународних семинара, као и професионалних обука, уједно сам био учесник великог броја стручних радних група. Поред учешћа у радним групама и семинарима посебно бих истакао:

- Семинар за насиље у породици и заштитне мере у организацији Аутономног женског центра, одржан од 08.03.- 10.03.2013 године
- Потврду Правосудне Академије о похађању семинара „Кривичноправна заштита малолетних лица“ од 24.01.2014. године.
- Одлуком Републичког јавног тужиоца А бр. 388/14 од 29.05.2014.године, као представник Републичкој јавног тужилаштва предложен за члана радне групе формиране од стране Комисије за спровођење Националне стратегије реформе правосуђа Републике Србије.
- Од октобра 2012 године члан подгрупе у оквиру радне групе за израду Правилника о мерилима за вредновање рада јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца
- Учесник у изради Упутства за тумачење и примену правилника о критеријумима и мерилима вредновања рада јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, објављеног на сајту ДВТ-а.
- Сертификован од стране FOA за откривање и гоњење трговине опојним дрогама путем интернета.

- Члан радне групе за израду Националне процене ризика од прања новца и финансирање тероризма од 2018 године
- Члан радне групе за израду Националне процене ризика од прања новца и финансирање тероризма од 2021 године.
- Ментор у оквиру Правосудне академије.
- Од 19.02.2025 године сертификован од стране Канцеларије Савета за националну безбедност и заштиту тајних података за приступ тајним подацима степена „Строго поверљиво“.

Никола (vladimir) Стојановић

ПРОГРАМ КАНДИДАТА ЗА ИЗБОРНОГ ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА ТУЖИЛАШТВА ИЗ РЕДА ЈАВНИХ ТУЖИЛАЦА

**Кандидат: Никола Стојановић, јавни тужилац у Првом основном
јавном тужилаштву у Београду**

Поштоване колегинице и колеге, јавни тужиоци у основним јавним тужилаштвима у Републици Србији, обраћам вам се као један од Вас и један од оних који жели да кроз лично ангажовање, а пре свега институционално, унапредим рад јавнотужилачке организације у Републици Србији. Са преко седамнаест година искуства и рада у јавном тужилаштву, сматрам себе компетентним кандидатом који може основано указати на садашње лоше стање у јавнотужилачкој организацији, али исто тако и као неко ко има довољно животног и професионалног искуства да може допринети да се унапреди рад и положај јавних тужилаца у основним јавним тужилаштвима у Републици Србији.

У својој професионалној каријери нисам био члан нити једног удружења, па сам одлуку да се кандидујем за изборног члана Високог савета тужилаштва донео сам, а из разлога што сам незадовољан досадашњим начином функционисања Високог савета тужилаштва, па и професионалне неправде која сматрам да је учињена, како према јавним тужиоцима основних јавних тужилаштва, тако и великом броју наших колега - сарадника, што је резултирало негативним пресликавањем и на целокупну јавнотужилачку организацију коју доживљавам као своју другу породицу.

Као јавни тужиоци у Републици Србији, сматрам да смо сви свесни тренутне ситуације, почев од материјалног положаја, начина стручног усавршавања, начина избора на јавнотужилачку функцију као и начина напредовања унутар јавнотужилачке организације. Због чињенице да је јавнотужилачка организација дубоко подељена и да као таква, не функционише на начин како би требала, последице осећамо највише ми јавни тужиоци али и остали запослени у јавном тужилаштву, а самим тим и грађани који имају све мање поверења у нашу институцију. Управо незадовољан наведеним стањем, одлучио сам да се кандидујем и да својим личним и професионалним искуством и интегритетом допринесем бољем стању у јавнотужилачкој организацији. Уједно, али не мање битно, као неко ко је прошао много тога у овој организацији па и на личном примеру осетио неправду, желим да будем глас свих основних јавних тужилаца у Републици Србији. Глас свих нас који ће се чути у Високом савету

тужилаштва па и у другим институцијама и то глас који ће говорити без икаквих ограничења, налога или усмеравања. Дакле јасно, гласно, искрено и професионално.

Програм који стављам пред вас је реалан и примењив и резултат потреба које сам увидео кроз свој дугогодишњи рад, као и потреба колега са којима сам свих ових година успешно сарађивао, али и жеља да се одређени сегменти побољшају да би нама али онима који ће тек ступити на функцију обезбедили и оставили систем који ће допринети бољем и квалитетнијем обављању јавнотужилачке функције, као и праведнијем напредовању унутар система.

Програм се односи на:

1. Ефикаснији избор на јавнотужилачку функцију, на попуњавање упражњених места и попуњавање систематизација, као и израду свих подзаконских аката који су у обавези да се донесу.
2. Побољшање материјалног положаја свих запослених у јавним тужилаштвима и побољшање услова рада носилаца јавнотужилачке функције.
3. Јачање улоге Повереника за самосталност јавног тужилаштва,
4. Системско стручно усавршавање у основним јавним тужилаштвима.
5. Јачање улоге Високог савета тужилаштва у Републици Србији у изради закона који су од значаја за рад тужилаштва, као и односа према Високом савесту тужилаштва.

1. Ефикаснији избор на јавнотужилачку функцију, на попуњавање упражњених места и попуњавање систематизација, као и израду свих подзаконских аката који су у обавези да се донесу.

Нажалост, имајући увиду стање у јавнотужилачкој организацији део мог програма ће бити хитно попуњавање свих систематизација, избор Главних јавних тужилаца, као и вршење процене за непходним радним местима у целокупном систему. Један од основних проблема и највећи изазов у досадашњем раду Високог савета тужилаштва, појавио се управо приликом избора на функцију и избор за напредовање у виша тужилаштва. Дуготрајани процеси самих избора довели су до отежаног рада и функционисања јавних тужилаштава на целокупној територији Републике Србије, али и до урушавања поверења како унутар јавнотужилачке организације тако и грађана.

Жеља, али пре свега обавеза као изборног члана Високог савета тужилаштва је да својим личним залагањем и радом, упорним инсистирањем допринесем окончању свих конкурса који су у току, али и хитном расписивању нових конкурса који су неопходни да се попуне упражњена места на јавнотужилачку функцију. Дакле, уколико за то не будем имао подршку већине чланова Високог савета тужилаштва упорно ћу инсистирати на јавним објашњењима и аргументацији за одлуке осталих чланова који буду одбијали да се расписују јавни конкурси и тиме попуњавају упражњена радна

места, те позивати на одговорност све оне чланове који то буду на било који начин опструирали. Имајући увиду да су седнице јавне, сматрам да ће инсистирање и стављање на гласање таквих предлога имати ефекта, а уједно ће и представљати одговорност свих чланова да се наведено, за шта су гласали и спроведе. Поред тога, узимаћу активно учешће у раду свих комисија и доношењу одлука, инсистираћу на што ефикаснијим поступцима за избор, док уколико не буде позитивног одзива за нешто што сматрам за фундаменталну обавезу Високог савета тужилаштва, нећу се либити ни за јавно обраћање и указивање на сва непоступања и евентуалне опструкције у Високом савету тужилаштва за које сматрам да сада има на претек, али нико од чланова Савета о њима не говори јавно. Све ово из разлога што сматрам да не постоје никакве законске, институционалне и материјалне препреке да се сви конкурси окончају, осим опструкције која очигледно постоји, а чији смо сведоци свих ових година и коју покушавају од нас да сакрију и прикажу је другачије

2. Побољшање материјалног положаја у јавнотужилачкој организацији и побољшање услова рада носилаца јавнотужилачке функције.

Поред чињеница и указивања да основна и додатна зарада и материјални положај зависи од других државних органа (Министарство правде, Министарства финансија и др.) посебно ћу кроз део програма - Јачање улоге Високог савета тужилаштва у Републици Србији покушати да образложим значај наведене мере у програму која ће се одразити и на повећање зарада и услова рада.

Неспорни су стални покушаји да се јавно тужилаштво у потпуности буџетски одвоји од државне управе. Наравно као и све моје колеге увек ћу се борити да се основна плата и доприноси повећају. Међутим нешто на шта бих указао у програму а односи се на конкретно побољшање материјалног положаја, које је реално и изводљиво огледа се у следећем.

У Републици Србији већ деценијама се доносе и реализују закони о посебним условима за реализацију пројеката изградње станова за припаднике снага безбедности, а последњи такав донет је 2024. године. Наведени закони се искључиво односе на припаднике Министарства одбране, Војске Србије, МУП, БИА, Министарство правде као и за лица која су у пензији а раније су били припадници снага безбедности. Наведено је веома похвално за Републику Србију и њену жељу да се на неки начин одужи припадницима снага безбедности којих у Републици Србији има на десетине хиљада. Сматрам да је искључивањем јавних тужилаца из ових закона и програма умногоме умањен значај јавног тужилаштва у Републици Србији и сматрам да су јавни тужиоци стављени у неравноправни положај у односу на снаге безбедности које у крајњем поступају и по њиховим налозима, имају бенефицирани радни стаж, редовне лекарске прегледе, а на крају и бољи материјални положај од самих јавних тужилаца. Како у Републици Србији, у односу на припаднике службе безбедности функцију врши много мањи број јавних тужилаца, не видим препреке да се у оквиру побољшања материјалног положаја јавних тужилаца и јавни тужиоци уврсте у наведене категорије лица и то с обзиром на бројност и на функцију коју обављају добију другачије

критеријуме од постојећих (без обзира да ли су већ власници непокретности или нису) на овај начин сматрам да ће се оснивањем стамбеног фонда донекле исправити неправда и занемаривање јавнотужилачке функције. Имајући у виду да је основна зарада и плата јавног тужиоца гарант његове самосталности сматрам да иста није довољна ма колика била. Као одговорни грађанин и родитељи сви желимо да нешто нашим животима створимо, уштедимо па да у крајњем иза нас нешто оставимо својим потомцима. На овај начин сматрам да ћемо бити у могућности да оставаримо неку врсту сигурности, па самим тим и да кроз такву врсту сигурности заинтересујемо и будуће нараштаје да изаберу управо Јавно тужилаштво које ће им поред часног обављања функције, професионалног усавршавања и напредовања пружити и неку врсту материјалне сигурности

Поред наведеног, а имајући увид у начин функционисања рада Високог савета судства, те расподеле новчаних средстава, сматрам да је неопходно да се формира посебан новчани фонд из кога ће јавна тужилаштва моћи да добијају неопходна новчана средства за хитне интервенције, поправке, с исрочито основна средства за рад, посебно осврћући се на јавна тужилаштва ван територије Београда, а не као и до сада да чекају дуг и компликован поступак и процес добијања новчаних средства за нормално функционисање и рад.

Како би се унапедио рад јавног тужилаштва потребно је предузети и друге мере у циљу јачања административне и стручне подршке кроз запошљавање помоћника и саветника, као и модернизација канцеларијског и ИТ система, уз дигиталну размену података тужилаштва меуђусобно, као и са осталим државним органима.

Такође, потребно је јасно дефинисати буџетски стандард који онемогућавају произвољно финансирање јавног тужилаштва.

3. Јачање улоге Повереника за самосталност јавног тужилаштва.

Првенствено сматрам да је велики успех у било увођење повереника за самосталност јавног тужилаштва. Међутим, досадашњи резултати поступања Повереника, према мом мишљењу, нису благовремени, нити довољни да би могли да одговоре тренутној, али ни будућој ситуацији у Републици Србији, а поготову медијима и начину извештавања у Републици Србији у вези са радом јавног тужилаштва. Уједно сматрам, да је присутно споро и селективно поступање у досадшњем раду Повереника за самосталност. С тим у вези потребно је више и хитније се залагати за поступање Повереника за самосталност и по потреби организовати и електронске седнице на ову тему, а нарочито да се одлуке Високог савета тужилаштва и Повереника за самосталност уколико су за то испуњени услови, јавно објављују и у медијима а не само на сајту Високог савета тужилаштва. Сматрам да је неопходно да се одржавају редовне конференције за медије, као и да се достављају надлежним тужилаштвима уколико постоје основи сумње да је извршено неко кривично дело, а уједно и Републичкој радиодифузној агенцији и надлежним радиодифузним институцијама (као и РЕМ, Скупштински одбор за Информисање...) уједно да се захтева и преиспитивање и провера рада одређених портала, тзв. новинарских кућа које нетачно извештавају о раду јавног тужилаштва. Уједно сматрам

да треба увести и могућност да се по потреби ангажују стручна лица која ће покретати поступке пред надлежним судовима а како би се заштитио углед Високог савета тужилаштва и Јавног тужилаштва и Јавних тужилаца а у вези са нетачним и злонамерним извештавањем или вршењем притисака и непримереног утицаја како на појединце тако и на институцију. Уједно сматрам да нарочиту пажњу Повереник за самосталност и Високи савет тужилаштва треба да обрате на рад полицијских службеника и „дурења информација“ у истрагама које су у току, те да се захтева од надлежних тужилаштва да предузимају све неопходне радње у оквиру својих законских овлашћења. Дакле, свеобухватно, рад повереника треба да се своди и на активно праћење у вези са извештавањем и максимално експедитивно поступање, активно јавно деловање, те пружање адекватне подршке и заштите свим јавним тужиоцима али исто тако и свим јавним тужилаштвима у Републици Србији.

4. Системско стручно усавршавање основних јавних тужилаца.

Као неко ко је дуго година радио у основним јавним тужилаштвима у Републици Србији, сматрам да се досадашњи начин обуке и усавршавања јавних тужилаца поготово у основним јавним тужилаштвима показао неефикасним и недоступним свима. Уједно, приметно је одсуство било каквог знања из области у тужилаштвима у која сви тежимо да напредујемо. Недостаје системско решење и начин обуке који ће осигурати једнакост и могућност свима да под истим условима раде на свом усавршавању. Наиме систем - семинари који су за одређени, обично мали број људи из сваког тужилаштва, систем стицања знања „на срећу“ и у зависности од тога где је неко обављао приправнички или сараднички стаж (основно тужилаштво, више јавно тужилаштво, Посебно одељење за сузбијање корупције или Одељење за малолетнике) нису гарант системске обуке и једнаког стицања знања и усавршавања, а уједно нису довољни и неопходни за стицање знања за напредовање у виша тужилаштва.

Због свега наведеног и због чињенице да и сам нисам задовољан начином на који се системски врши усавршавање и припрема за напредовање у непосредно виша тужилаштва осмислио сам другачији приступ обуци основних јавних тужилаца. Сматрам да би се на тај начин основни јавни тужиоци упознали са радом виших јавних тужилаштва, као и Посебних одељења за сузбијање корупције и Посебног одељења за Високо технолошки криминал и да се за време док врше функцију у основном јавном тужилаштву оспособљавају и за рад у вишим јавним тужилаштвима као следећој природној лествици у напредовању и раду.

Замисао је да сви основни јавни тужиоци, а по могућству и сарадници који испуњавају услове за избор, из својих матичних тужилаштва иду на обуке у непосредно виша јавна тужилаштва и то по одређеном плану у свако од одељења (Одељење за општи криминал, Одељење за малолетнике, другостепено одељење..) да затим иду у Посебна тужилаштва за сузбијање корупције, као и у Посебно тужилаштво за високо технолошки криминал.

План, програм, распоред и дужину трајања обуке у сваком од одељења би доносила апелациона јавна тужилаштва, а јавни тужиоци који би завршили такву обуку за то би

добили потврду коју би уз остале завршене обуке прилагали уз пријаву за конкурс у више јавно тужилаштво. Самим тим би на неки начин и били упознати са материјом и начином рада виших јавних тужилаштва у која желе да ступе на функцију, односно радом Посебних одељења ка и Посебног одељења за Високо технолошки криминал и на тај начин и кроз увид у рад колега из виших тужилаштва унапредили би и свој рад и били спремни за будуће вршење функције.

5. Јачање улоге Високог савета тужилаштва у Републици Србији у изради закона који су од значаја за рад тужилаштва, као и односа према Високом савесту тужилаштва.

Сматрам да је слика у јавности коју шаље Високи савет тужилаштва нереална и у крајњем негативна. Међутим поред наведеног, сматрам да се и други државни органи у Републици Србији са недовољним поштовањем односе према једној институцији која је уставног ранга. Како смо у последње време обавештени од стране чланова Високог савета судства, представници Јавнотужилачке организације нису до краја учествовали у изради измена и допуна како Кривичног законика тако и Законика о кривичном поступку, док и сам Високи савет тужилаштва није учествовао у Изменама и допунама закона о Правосудној академији. Такође, више пута смо обавештавани да разна министарства, почев од Министарства правде па до Министарства финансија и друге институције као Правосудна академија итд., игноришу захтеве и потребе Високог савета тужилаштва иако би управо ти државни органи требало да буду пре свега подршка у раду Високог савета тужилаштва. Наведено се може спровести једино уколико будући чланови Високог савета тужилаштва изађу из сенке и страха у коме се сада налазе и да уместо „молби“ надлежним министарствима и институцијама подносе „захтеве“. Дакле да траже да им надлежна министарства и институције, које су им по Уставу и закону подређене испуне захтевом, односно, да испуне своје обавезе на које их закон обавезује а према Високом савету судства. Наведено представља неопходну потребу да се преко личног ауторитета чланова Високог савета тужилаштва, организовањем низа састанака и потписивањем протокола обезбеди пре свега финансијска самостаност а затим и институционална самосталност Високог савета тужилаштва која му и према Уставу и према закону припада.

Закључак

Верујем да снага Високог савета тужилаштва не произлази из његових формалних овлашћења, већ из људи који га чине. Верујем да промена није резултат прописа, већ људи који их спроводе. Зато сматрам да у Савет морају бити бирани јавни тужиоци са доказаним искуством, професионалним интегритетом и личном храброшћу, а не они који су „подобни“ за спровођење политичких одлука или прихватљиви зато што не

постављају питања. Изборни чланови Савета морају бити независни у мишљењу, доследни у ставу и одговорни према професији, јер само такви, као представници професије, могу бити гаранција самосталности тужилаштва. Тужилаштво не сме бити продужена рука било које власти, већ стуб законитости који делује искључиво у интересу правде и грађана. Сматрам да квалитети изборног члана Савета треба да се заснивају на професионалном и моралном угледу, а не на политичкој лојалности. Само тако Високи савет тужилаштва може имати ауторитет да штити независност и достојанство наше професије. Као члан Високог савета тужилаштва, залагаћу се за систем у којем ће јавни тужилац бити истински независан, поштован и подржан у свом раду јер само такво тужилаштво може бити гарант законитости и правде за све грађане.

Снага јавног тужилаштва почива на јавним тужиоцима који функцију обављају са интегритетом и одговорношћу. Сада, када одлучују о свом представнику у Високом савету тужилаштва, имају прилику да управо тим интегритетом покажу да самосталност није само начело, већ и пракса и то тако што ће гласати за онога ко ће заиста заступати њихове интересе.